

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . 1 frt 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kurczaparti-utca 31. szám,
hova a lap szellemi részét
illető közlemények, előfize-
tési pénzek és hirdetések is
küldendők.

SZENTESI LAP

POLITIKAI ÉS VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

Hirdetéseket

és nyílt-téri közleményeket
a kiadóhivatal mérsékelt ár-
jegyzék szerint számít.

Egyes példányok

kaphatók lapunk nyomdájá-
ban valamint Stark Nándor
és Szigethy Z. könyv- és
papirkereskedésében.

Kéziratok nem adatnak vissza

Megjelen hetenként háromszor:

vasárnap, kedden és pénteken reggel.
Egyes szám ára 5 kr.

Felelős-szerkesztő és kiadótulajdonos:

SIMA FERENCZ.

Lapunk megrendelhető:

a kiadóhivatalban és lapkihordóink útján,
kik az előfizetési pénzek beszedésével is meg vannak bízva.

A „nebánts virág.”

A magyar embernek már nem kell magyarozgatni, hogy micsoda az a „nebánts virág.” Még a legjámorabb falusi bakter is tudja, hogy az ugynevezett közös hadsereg szent és sérthetetlen intézményét kell alatta érteni.

Közös ez a dicső intézmény addig és annyiban, amíg és a mennyiben, az általa igényelt milliókat Ausztriával közösen kell kiizzadnunk. De szent és sérthetetlen mindjárt, mihelyt arról van szó, hogy a milliókért cserében néminemű rendelkezési jogot is igényelünk magunknak. Amint ilyen vakmerőségre vetemedik a civíl népség, a legmagasabb katonai körök rögtön felfortyannak, és a czopf uralmát azzal a régi paizszsal védelmezik, amelynek neve: „legfőbb haduri jog.”

Ha csak kerülő utakon, a legtávolabbról is érinteni merészkedünk a közös hadsereg hagyományait megcsontosított szokásokat, azonnal hivatkoznak a felségjogra, és egy lángpallossal védekező Kérub gyanánt elébünk állítják az uralkodó legmagasabb személyét, ajkaira adván a tiltakozó szót; „eddig, és ne tovább!”

Igen, az ugynevezett belügyekben látszólag engednek egy kis szabadkezet; megengedik például, hogy a polgári házasság kérdése fölött hajba kapjunk; avagy az ellen sincs kifogásuk, hogy a közigazgatási reform ügye miatt elkeseredett harczokat vivjunk egymással; de szent borzalommal tiltakoznak ellene, hogy a hadsereg beléletét érintő dolgokat civíl ésszel megbolygassuk.

A katonai terheket viselni szabad, sőt állampolgári kötelesség és muszáj; de a hadsereg egyéb ügyeibe beleártani magunkat nem szabad, mert azoknak az ügyeknek intézése nem a mi paraszt eszünkhöz való. A „lissz és hallgass“-féle jelszónak bizonyára nincs ennél kézzelfoghatóbb megtestesülése.

Ékesenszóló tanubizonyság erre az a rövid, de sokatmondó hír, melyet Budapestről jelentenek, hogy a büntető törvény módosításáról szóló javaslat — melyet az igazságügyminiszter a király elé terjesztett — visszaérkezett már Bécsből, a jóváhagyás megtagadásával. A felség nem adta beleegyezését a javaslat előterjesztéséhez, ama rendelkezései miatt, melyek a hadsereget érdeklik.

Ez a hír nagyon tiszta és világos, de egyttal elszomorító képét adja meg a helyzetnek.

A közvélemény évek hosszú sora óta hangosan, és mndinkább követelő formában kívánja a büntető törvény olyatén módosítását, hogy annak a törvénynek hatálya a katonaságra is kiterjessék; vagy legalább a

katonai igazságszolgáltatás a modern kor igényeinek megfelelően átalakíttassék. Pártkülönbség nélkül követeli a közvélemény, hogy a kimondhatatlan nevű aranygalléros urak végre valahára a katonát ne csupán „anyag“-nak, hanem embernek és polgárnak tekintsék, a ki ha vétkezik a szabály vagy törvény ellen, ám bűnhődjék jog és igazság szerint, de ne legyen kiszolgáltatva a brutális önkénykedésnek, és a mai korba már nem illő, elavult, igazságtalan katonai bíráskodásnak, mely büntet, a nélkül, hogy a védelmet megengedné.

Az igazságügyminiszter nem zárkozhatván el a közvélemény egyhangú akarata elől, előterjeszt egy törvényjavaslatot, mely a katonaságra vonatkozó rendelkezéseket is felöleli, és a korona épen ezen okból kereken megtagadja a hozzájárulást.

Másutt ez aligha történhetné meg. A korona ellenállhat a kormány, vagy egy párt kívánságának, de midőn a nemzet osztatlan közvéleménye, midőn az egész ország egyhangulag követel egy jogos reformot — akkor seholy se adnának az uralkodónak olyan tanácsot, hogy utasítsa vissza a közvélemény kívánságát. És ha mégis megtörténnék az ilyen eset, a kormány bizonyára a lemondással válna felelőre.

De a mi kormányunk az olyan apró dolgokért, hogy Bécsben elzárkóznak a nemzet kívánsága elől — nem szokott megaprehendálni. Jó képet vág a keserű labdacshoz, szótlanul zsebre teszi a kudarcot, és nyugodtan marad tovább is a hatalom székében, mintha semmi se történt volna. A közönsnek nevezett osztrák hadsereg pedig marad továbbra is az a „nebánts virág” melynek még érintése is főbenjáró bűn.

Bizony, bizony, sötét, szomorú kép ez, melynek nincs egyetlen verőfényes pontja sem. Bécs és a hadsereg czopfos urai urkodtak fölöttünk negyedfélszáz esztendőn át, azok urkodnak most is.

Egy darab Muszkaország.

A csongrádvármegyei adminisztráció megköszönlte már velünk a fenyegető jövőt. Egy darab Muszkaországot csinált a legmagyarabb vármegyéből, hogy legyen fogalmunk róla, milyen lehet a kancsuka uralma. Magát a kancsukát még nem tánczoltatták meg a nép hátán; egyelőre csak a fegyveres erőszak járja, és a legotrombább hivatalnok brutális. Szibériába nem küldhetik a békés polgárokat, de kiüldözik a hajlékaikból, kikergetik az illetőségi helyükről, akár csak a muszkák a zsidókat.

Ott van a tápéi kántor esete. Igazán vérlázító vakmerőség, otromba visszaélés az, amit ott a vármegye főjegyzője, a muszka származású Cicatriczis Lajos véghez vitt. Lapunk múlt számában már elmondtuk a dolog történetét, amint

azt a tápéi deputáció, lapunk felelős szerkesztőjének, Sima Ferencz országgyűlési képviselőnek elbeszélte. Most előttünk fekszik a „Szegedi Napló” január 11-iki száma, mely szintén részletesen elmondja az esetet. A „Szegedi Napló”-ról mindenki tudja, hogy a vármegyebeli dolgokról a megyepárt köréből meríti információit, s így reánk vonatkozólag sok abszurdumnak sok ráfogásnak enged tért hasábjain. Ezuttal azonban a „Szegedi Napló” is megsokalni látszik a Cicatriczis erőszakoskodását, mert leplezetes nélkül beszéli el a Tápén történeteket.

Bevezetésül elmondván, hogy a tápéi kántort kitették a határra, így folytatja a „Szegedi Napló”: „Télviz idején mehet a szélnek a „veszedelmes” embea, akiről többek közt följegyzti a kronika, hogy nagy Sima párti kortes volt és a néhai törzsökös mameluk Tápéból olyan ellenzéki Tápét csinált, hogy aligha árul ott többé a nép a kormánypárttal — egy gyékényen. Valamint kormánypárti korcsmáros se fog többé a világ ezen híres közepén vokslékcsítő italt gyékény alatt kimérni.

A száműzött kántor-tanító, akinek sorsát eként intézték el püspök, kultuszminiszter, a község plébánosa, az alispán helyettes, nem akarván magát kitenni az elfogatásnak, vagy a határra való erőszakos kihurcolásnak, bemenekült Szegedre és itt hosszú éven át összeszerzett, sok ékes, bucsuzatóval összeénekelte holmijait, minden ingó-bingóságát, amit a hátán el nem vihet — elkotyavetyélt. Mit adjanak egy szegény falusi kántor butoraiért? Szerencsére, volt egy kevés gabonája ebből kap annyi pénzt, hogy meglehet egy darabig — kenyéren.

A jussát a onban ezzel nem adta föl egészen. Ügyvédet fogadott, hogy megtudja: volt-e joga őt, akiről bebizonyítani nem lehet és úgy mondja, nemis tudják — hogy bujtogatott volna — kiüzni a községből 48 óra alatt, mint egy hajléktalan, közveszélyes csavargót? Abból a községből, ahol 6 évig lakott, melynek népe ragaszkodik hozzá, melynek rendes adófizető polgára volt?

Ő maga, Velkey Kálmán, a száműzött kántortanító, akit erkölkstelen életmóddal vádolnak, bejött szerkesztőségünkbe és tápéi biográfiáját egészen a nép fölhaborodásáig a következőkben adta elő:

Csanyon volt kántortanító 6 évvel ezelőtt és nevelésesnek mondja azt az állítást, hogy őt onnét elcsapták volna. Nem igaz — ugymond — meg is siratták. A papjától ékes bizonyítványt kapott.

Mikor 1877-ben Tápén próbát énekel, olyan hatást tett, hogy az ellenfelei mind szét szaladtak anélkül, hogy az eredményt bevárták volna.

— A nép szeretett — folytatja — nagyon szeretett, mert kiénekeltem én az utolsó könyccseppet a szeméből, hát — nem tagadom, a mi igaz, igaz, hogy hébe-hóba engedtem a barátságos invitálásoknak. Elvittek a korcsmába, hát biz’ megesett néha, hogy nagyon vidám voltam. Beismerem azt is, hogy egyszer ilyen vidám éjszaka után „elphentem” a katedrán. Csak egyszer. Hát nem meg látták? Oszd odahívták a papot.

De ez persze már a Sima választása u’án volt. Mert ezelőtt nem vették volna olyan nagyon észre. De már ekkor az is a rovásomon volt, hogy megalapítottam Tápén a 48-as kört, melynek én voltam az elnöke. Hát ide is eljártam egyszer-kétszer egy héten. Ez is nagy hiba volt.

Nyakamba szakadt mindjárt a fegyelmi vizsgálat. Nem féltem tőle, megérdemlem a dorgálást, mert igaz, hogy egyszer „elphentem” az iskolába, de hazugság, hogy erkölkstelen életet folytattam

volna, hazugság, hogy a gyerekeket rosra oktattam. Nincs bebizonyítva. Nem is tudják bebizonyítani. Hát nem féltem a következményektől.

Nyáron bíró-választás volt, a mi embereink győztek, ami természetesen — még nagyobb bűn volt. Most már elpusztulsz! kiáltották reám azok is, akik a győztesek ellenfelei voltak. Mindenért én felelek.

Egy napon aztán a múlt hónapban megjelent nálam Szilber esperes ur és atyai jóindulattal értesésemre adta:

— Kedves fiam, szomorú kötelességet kell teljesítenem, ügyed rosszul végződött, a püspök ő excellenciája a kultuszminiszter ő nagyméltóságának jóváhagyásával elmozdított állásodtól. No, de emberek vagyunk, nem kell mindjárt világnak menned télvíz idején, lesz még időd fiam dolgaikat rendezni . . .

Igy beszélt a pap, de szegény feleségem, aki beteg fekszik, mint egy fa — majd elemészette magát siralmában.

A főtisztelendő ur azt a tanácsot adta, hogy vágjak elébe az elbocsátásnak: mondjak le. Akkor nem is viszi az iskolaszék elé az elmozdító ítéletet.

Megtettem ezt s. Mit tehettem egyebet. A nép megtudta, mert látta, hogy készülődöm Kérték a papot, a bírót, hogy legalább a tavaszig ne üzzenek el. De másfél történt, az iskolaszéknek bejelentették, hogy el vagyok csapva és az iskolaszék helyett rendelt. Akkor kezdett hangosan beszélni a nép az igazságtalanság ellen, hogy a helyett nem engedi föl a kórusba. En nem izgattam, csak panasztam jó embereimnek, akik kérdezték a sorsom felől. Hát még panaszkodni sem szabad?

Vasárnap délután 3 órakor még énekeltem a létánián, mikor hallom, hogy a nép odakint szorítja a jegyző urat.

Megjegyzem, már előbb 500 tápéi lakos kérvényt küldött a püspökhöz, hogy ne ejtsenek el engem, de onnét az a válasz érkezett, hogy ha nem akarok mozdulni — karhatalommal tegyenek ki. Ez mérgecsipette föl a népet — nem én.

A nép nem bántott senkit, csak fenyegetőzött. Mit tehetek én arról. A zajongás sokáig tartott, csendőröket hoztak a nép nyakára.

Másnap, hétfőn, megjelentem a templomban és énekeltem. Akkor a hívek közül egynémelyek lehurrogatták a misélő esperest. Ez volt az én vesztém. Rámizentek, hogy már most — pakoljak.

Hát jó, gondoltam, hadd legyen vége a komédiának, megkértem a kisbíró, dobolja ki, hogy

nálam árverés lesz: eladók a kis melléképületek, holmijaim s egyetmásom, amit keservesen összeszergeztem.

A kisbíróknak nem engedték meg a dobolást, engem pedig tegnap délután 3 órára förendeltek a községházára, ahol Cicatriczis h. alispán ur kihallgatott, miután egy külön helyiségben órákig őrizet alatt tartottak.

Az ítélet az volt, hogy 48 óra alatt kotródjam a faluból.

Azt mondták, hogy majd az utódom, az új kántor kielégít.

Ez az ígélet volt az utódom. Csendőrök vigyáztak reám, hogy a népből senki hozzám ne jöhessen, senki velem ne érintkezhessek. Ha nem megyek, fölpackolnak beteg feleségemmel együtt és kivisznek a határra, vagy elszupponnak a szülőfalumba, mint egy csavargót. Ezzel rémitgettek. Már csuffá nem engedem magam tenni, hát minden kártérítés nélkül menekülnöm kellett. Ez a történetem.*

Igy szól a „Szegedi Napló” cikk. Szinte fölösleges azt kommentárral kísélni. Mert nem képzelünk tisztességes embert, aki szíve mélyében a legnagyobb fölháborodást ne érezné e fölött a hallatlanul durva visszaélés fölött.

Gondolja meg minden családapa, mit tesz az, télvíz idején, csikorgó hidegben, kidobtatni a csendes házi tészekből, egy beteg feleséggel, a ki testi és lelki bajtól leverve, tehetetlenül fekszik a kórágyon.

Gondolja meg minden önértetes polgár, mit tesz az, midőn az embert nemcsak a hajlékából űzik ki, mint egy duvadat, hanem kiharcolják abból a községből, a mely évek során át otthont adott neki, a melynek népével híven megosztott örömet és bánatot, szerencsét és nyomorúságot, jogot és kötelességet, s a melynek minden rögéhez, minden fűszálához szeretettel ragaszkodott, és a melyről rendtlenül hitte a költővel, hogy:

„A nagy világon e kívül
Nincsen számodra hely,
Áldjon vagy verjen sors keze,
Itt élnek, helnod kell!”

Oh, az amit Csongrádvármegye főjegyzője tett a tápéi kántorral, több a közönséges visszaélésnél; oly példatlan embertelenség, mely cinikus voltánál fogva fölháborítja a legbékésebb ember lelkét is, akinek keblében emberi és nem vadállati szív dobog.

Ha valami, úgy bizonyára az a tény, hogy a nép eltúrta ezt a lelketlenséget — hangosan bizonyítja a csongrádvármegyei nép türelmes és higgadt voltát. Másutt agyonverték volna azt a tisztviselőt

érezze, hogy ezt csak oly ember teszi meg, kit az ut és a szebbnél szebb látványosságok sem képesek lelke idealjától egy percze se elválasztani.

Papp Ignác tehát rohant haza, hogy még az nap elküldhesse Benéneknek, a nekik szánt emléktárgyakat. S e rohamlépésben észre se vette, hogy mellette haladt el Madarassy Pál, kiről már külföldön tudta, hogy erősen udvarol Irénnek.

Madarassy megismerte Papp Ignácot, de látta, hogy ez fej lesütve siet el melette, s őt nem akarja észre se venni, tehát ő se törődött vele, kalap emelintés nélkül haladt el mellette. — S ő ment Bene Irénhez, Papp Ignác pedig haza.

Az ifjú képviselő a folyosón lerakott bőröndöket szobájába hurcoltatta be s azután maga kezdett ezek felbontásához, az inasnak csak annyiban engedte meg a sedékezés, hogy a kiszedett egyes tárgyakat utasítás szerint rakja ide vagy oda, úgy amint azt a tárgyak természete hozta magával.

Bizony a legkisebb gondja is messze járt Madarassy Páltól, ki nála jóval fiatalabb ember lévén, vele semmiféle közelebbi ismeretségben nem állt, s e pillanatokban lelke Irénnel lévén tele, ellenfelére nem jutott egy gondolata se, pedig ez közel járt hozzá, sőt mikor egy másik bőrönd tartalmának kiürítéséhez kezdve, azt mondja inasának, hogy: te Jancsi, nem szeretném ha e munkában bárki is megzavarna, menj zárd be az ajtót: kopogás hallatszik, s még mielőtt az inas ura parancsát teljesíthetné, felnyílik az ajtó, s azon Madarassy Pál lép be, kit Papp Ignác fel se ismert, de akit hideg visszautasítással fogadott.

Azaz még nem is fogadott, csak hidegen tekintett a fiatal emberre, mintegy kérdve, hogy micsoda tolokodás ez?

a ki a kezére bízott hatalmat ilyen embertelen módon használja föl. A tápéi nép szívébe zárta keserűvét, és némán várja az igazságszolgálatást. Ez emberföltötti higgadságért kalapot emelünk a tápéi nép előtt.

És reméljük, hogy ez a higgadság csakugyan meg fogja hozni a joggal várt igazság-szolgáltatást. Nem lehet az, hogy ez az ember, aki lábbal tapodja az ország és a humanizmus törvényeit, lelketlen tettének következményeit meg ne érezze. Nem lehet az még Csongrádvármegyében sem, hogy ilyen dolgokat büntetlenül lehessen elkövetni.

Cicatriczis Lajost, a második tápéi stikli elkövetőjét, kell hogy utolérje a Nemezis, ép úgy, mint utolérte a kebelbarátját, az első tápéi stikli hőst — Albertényi Antalt. Hiszen, ha ilyen merényleteket megtorlás nélkül hagyánk, akkor ki volna biztos ebben a vármegyében, hogy egy szép napon nem áll e elébe valamelyik vármegyei basa, s nem fogja-e karhatalommal kiűzni családi fészekéből, mint egy sehonai csavargót, akinek se országa, se hazája? A Cicatriczis Lajosok lelkiismeretétől bizonyára kitélik minden, ha a politikai bosszu örjögése deliriumba ejti őket.

Felfogásunk szerint tehát minden szabad polgárnak kötelessége, hogy az ilyen türetetlen hatalmaskodás ellen tiltakozó szavát fölemelje. De különösen kötelességük az a vármegyebeli országos képviselőknak, akiknek hivatászerű feladatuk a polgári és egyéni szabadságot minden önkény, minden bitortlás ellen megvédelmezni. Reméljük is, hogy országos képviselőink a páratlan merénylet megtorlása érdekében teljesíteni fogják kötelességüket; legalább a tápéi kerület képviselője mindenestre teljesíti.

Sőt meg vagyunk győződve arról is, hogy a belügyminiszter — kinek figyelmét szintén felhívjuk az esetre — nem fogja összetett kézzel nézni az egyéni szabadság ily flagrans megsértését; hanem ép úgy példát statuál, mint az első tápéi stiklinél tette. Mert itt nem a tápéi kántortanító személyéről van szó, hanem a polgári szabadságról, és arról, hogy Csongrádvármegyében van-e hatályos törvény és igazság; avagy ez a szerencsétlen vármegye csakugyan egy darab Muszkaország?

A villanyvilágítási szerződés.

A holnap, f. hó 15-én tartandó városi közgyűlés egy kiváló fontosságú ügygel, a villanyvilágítás iránt kötött és a belügyminisz-

Madarassy Pált azonban nem hozta zavarba ellenfelének hideg, az első pillanatra előtte gögősnök tetsző arca, hanem közelebb lépett hozzá és bemutatta magát.

— Bocsánat, hogy háborgatom a képviselő urat, szólta a fiatal ember érczes hangon, én Madarassy Pál vagyok s e pillanatok annyira válságosak rám nézve, hogy azonnal végeznem kell a képviselő urral.

— Velem? kérdé Papp Ignác meglepetve. Nagy szemet meresztett a fiatal emberre mintha nem értené.

— Igen uram, mondá Madarassy egész imperincziával tolvá fel magát, melyben a képviselő nemcsak neveltlenséget de szemtelenséget látott, s azért le se ültette a fiatal embert, hanem a bon'ás alatt álló bőrönd mellől elállva, közelebb lépett hozzá és azt kérdé tőle, hogy mit parancsol?

Az inas, kit Papp Ignác külföldről hozott, lihegve leste ura arcát, várva egy intést, hogy a hivatlan tolakodót kidobja.

— Képviselő ur, szólta Madarassy ismét elmondva nevét, négyszem között akarok önnel beszélni.

— Akkor kérem jöjön holnap délelőtt 10 órakor és rendelkezésére állok.

Papp Ignác, szemével a szobában járva körül, figyelmezteté a fiatal embert, hogy ma még nincs elfogadó állapotban.

Madarassy egy pillanatig gondolkozni látszott, s aztán meghajtá magát s azon kijelentéssel távozott, hogy holnap délelőtt 10 órakor pontosan megjelen.

Folytatása következik.

A „SZENTESI LAP” TÁRCÁJA.

Jó barátok és ellenségek.

— Regény — 73. foly.

Irtá: **Sima Ferencz.**

Papp Ignác lelkében Irén fenséges alakjátó sarkalva, lelkesítve szötte egy boldog jövő képét, mikor Bene Tamás házat elhagyta. Sietett haza, hogy podgyászát kibontogattassa és külföldről hozott ajándékait Bene Tamás, Benéné és Irén részére összeállítsa; s azokat még aznap rendezési helyére juttathassa. Szép, értékes tárgyakat vásárolt össze, s tudta, hogy Bene Tamás kedvesen veszi ajándékait, a hölgyekkel nem volt eziránt tisztában; de nem akart várni ezek elküldésével addig, míg meggyőződést szerezhet magának aziránt, hogy a hölgyek nem veszik-e ezt tőle tolokodásnak, s nem tekintik-e foglalóul, hogy őket ezzel lekötölezzék. A fiatal ember lán golt Bene Irén iránti szerelmében; a leányt most még szebbnek, hódítóbbnak találta, mint mikor a első találkozásakor azok a nagy, aczélszürke, mely tűző szemek a szerelem első szikráját fellobbantották szívében. A fiatal ember ittas volt az érzelem tulajdonságától, mikor a leányra gondolt, s a szerelmes emberek nem czeremoniáznak az etike pedans szabályai körül, hanem teszik azt, amit a szív diktál és teszik úgy, amint az ittasult léleknek jobban esik. Papp Ignácnak pedig úgy esett jól, hogy hadd lássa Irén még az nap mikor ő haza érkezett, hogy külföldön is ő rá gondolt, s hogy képe soha egy percze se veszett el szeme elől. Erről meggyőződhetik a leány abból, hogy minden városból, melyben járt, s minden nevezetesebb helyről ahol megfordult, hozott neki egy-egy emléket. — Hadd lássa és hadd

ter kivánságához képest módosított szerződéssel is fog foglalkozni; s így időszereket tartjuk, hogy a városi képviselők tájékozása végett, megismertessük azokat a módosításokat melyeket a vállalkozó, és a város nevében a polgármester, az eredeti szerződési föltételeken tett.

A gazdasági szakosztály már letárgyalta a módosított szerződést, s mint föltöbb jellemző dolgot, kiemeltük, hogy a szakosztály minden tagja hangsúlyozta, hogy a módosítások oly tulhajtott előnyöket biztosítanak a városnak, s a vállalkozó hátrányára oly szembeeszkő módon nélkülözik a kölcsönösség és viszonyosság követelményeit, hogy szinte kétség-támad az emberben, vajon méltányos dolog-e elfogadni a vállalkozótól a kötelezettségeket ama súlyos terheit, a melyeket a módosított szerződés az ő vállaira rak?

S bizonyára, ha a vállalkozó a miniszter által kívánt módosítások enyhítését kérte volna, ily kivánság elől a gazdasági szakosztály nem zárkózott volna el. De a vállalkozó szemé előtt az a cél lebegett, hogy a szerződésben a város javára a legmesszebb menő előnyök is biztosítsanak, hogy még az irigység se mondhasa, miként a vállalkozó a várossal szemben az üzleti tekintetek és spekuláció önző álláspontjára helyezkedik.

A tett módosítások a következők:

1. Azon esetre, ha szerencsétlenség, vagy elemi csapás következtében a villanyvilágítás bizonyos ideig előállítható nem lenne, köteles vállalkozó az utcáknak és köztereknek olaj vagy petróleum lámpákkal való világításáról gondoskodni, s bármennyibe kerül is néki ez a kivételes világítás, nem követelhet több díjat, mint a mennyi az illető időszakra a villanyvilágításért szerződés szerűleg jár. A villanyvilágítás helyreállításáról pedig egy közösen választandó műtani bizottság által megállapítandó záros határidőn belől gondoskodni tartozik.

2. A vállalat a vállalkozó jogutódaira is átszáll; s csak a város beleegyezésével, és a törvényhatóság jóváhagyásával ruházható át másra.

3. Óvadéku a vállalkozó egy évi vállalati összegnek megfelelő biztosítékot tartozik adni, jelzálogban, vagy készpénzben, vagy értékpapirokban; s míg a biztosíték megadva nem lesz, addig a város egy fillért se tartozik a vállalkozónak fizetni.

4. A vállalkozóra kiszabandó bírságok nemcsak a vállalati összegből levonhatók, hanem a vállalkozó egyéb vagyonából is behajthatók.

5. Azt a fényüzést nem engedheti ugyan meg magának a város, hogy tiszta holdvilágos éjszakákon is világítsanak; de ha a holdvilág az éj bármely szakában megszűnne, a főkapitány felszólítására a vállalkozó azonnal köteles a világítást foganatosítani, a nélkül, hogy ezért külön díjazást igényelhetne.

6. A szerződés 30 év múlva megszűnik ugyan, de ha a város kívánja, a vállalkozó köteles lesz még további 20 évig, a villanyvilágítást lámpánként 15 frt díjért, folytatni; de ez esetben a város köteles lesz a szerződést a 30 évi vállalati idő lejártá előtt egy évvel megújítani. Ha azonban a 30 év lejártával a város a szerződést nem kívánja meghosszabbítani, a vállalkozó kizárólagossági joga megszűnik, s a villanyos erő kiszolgáltatása szabad ipar tárgyává lesz; s ha a teleket, melyet a város a települítésére ad — a vállalkozónak akár bérbe, akár örökön át nem engedi, köteles vállalkozó telepét és épületeit a város földjéről egy év alatt eltávolítani. Ha pedig a 30 év leteltével még további 20 évre meghosszabbítatik a szerződés, akkor ezen újabb 20 év leteltével a vezeték és a lámpák ingyen adatnak át a város tulajdonába, magát a villanytelepet, a hozzá tartozó épületekkel együtt pedig 25 százalékkal a becsáron alól válthatja meg a város; de ha még akkor se kívánna megváltani, a

vállalkozó kész lesz újabb szerződés alapján folytatni a világítást.

7. Vállalkozónak jogában lesz az áram vezetésére akár kábeleket lerakni, akár póznákat fölláztatni. A kikötött fényerő ellenőrzését egy szakemberekből álló bizottság teljesíti, melybe egy tagot a város, egy tagot a vállalkozó, s ez a két tag egy harmadikat választ.

8. A magánhasználatra szükséges villanyerőt vállalkozó szintén köteles a magán felteknek kiszolgáltatni, minden utcában, a hol a fővezeték már le van rakva, és a hol minden meter vezetékre legalább egy — 16 gyertyafényű — lámpát biztosítanak a felek. Az árra nézve a felek a vállalkozóval havi, vagy évi átlagos árbán is kiegyezhetnek, de az ár egy 10 gyertyafényű lámpa után óránként 1⁸/₁₀ kr. egy 16 gyertyafényű lámpa után 2⁴/₁₀ kr. és egy 25 gyertyafényű lámpa után 3⁷/₁₀ kr-nál több nem lehet. Ez árból azonban a fogyasztásnak megfelelő arányban leengedésnek van helye; és pedig: az összes lámpáknak évi átlagos ezer órán át való igénybevétele után 5 százalék; 1500 órán át való igénybevétele után 7 és fél százalék; 2000 órán át való igénybevétele után pedig 10 százalék.

Ime, ezek azok a módosítások, melyek a régebbi szerződés föltételein tételtek. Lehet, hogy azok, a kik alkotni nem szoktak, csak gáncsolni és akadékoskodni, még most se nyugszanak meg. De hát ám apellálgassanak — lelkük rajta. Minket az efféle kicsinyes ellenkezés nem alterál.

Helyi és vegyes hírek.

— **A holnap, január 15-én tartandó városi közgyűlésre** ujjlag föl hívjuk a képviselőtestület tagjainak figyelmét. A tárgysorozat több fontos tárgyat ölel föl, s így kívánatos, hogy a képviselők mentől nagyobb számmal vegyenek részt a közgyűlésen.

— **„Alispán, mint denuncziáns”** czim alatt megirtuk lapunk múlt számában, hogy Csató Zsigmond dr. alispán a denuncziálás rut mesteriségére vállalkozott, a mennyiben Hegyi Antal plébános, és a „Tiszavidék” szerkesztője ellen, sajtórindóri kihágásért, följelentést tett. Teljesen megbízható helyről szerzett újabb információk szerint azonban előbbi értesülésünk annyiban téves volt, hogy az alispán nem tett följelentést, hanem a kir. ügyészség kezdeményezte a dolgot, megkérdezvén az alispántól, hogy politikai lap-e a „Tiszavidék”, vagy nem? Mire az alispán tudatta az ügyészséggel, hogy a nevezett lap nem politikai lap, s ez értesítés alapján indította meg az eljárást az ügyészség. Így természetesen az alispán eljárását denuncziálásnak nevezni nem lehet. Említett hírünket tehát — az igazságnak megfelelően — ezennel helyreigazítjuk.

— **Gazdátlan közjegyzői iroda.** A Hoffer Antal elhunytával megürült szentesi kir. közjegyzőség ellátására tudvalevőleg Szabó Imre csongrádi közjegyzőt helyettesítette a közjegyzői kamara. Szabó azonban szabódott a helyetteségtől, és le is mondott róla. Közjegyzői irodánk tehát egész mostanáig gazdátlan volt. Burián Lajos polgármester azonban táviratilag kért gyors intézkedést úgy az igazságügy-minisztertől, mint a közjegyzői kamarától, mert ilyen fontos állást, mint a szentesi közjegyzőség, heteken át betöltetlenül hagyni nem lehet. A sürgetésnek meg lett a kívánt eredménye, mert a közjegyzői kamara — az igazságügy-miniszter utasítására — meghagyta a csongrádi közjegyzőnek, hogy helyettesi minőségben azonnal vegye át a szentesi közjegyzői irodát. Különben nem sokára véglegesen is be lesz töltve ez az állás, mert a pályázatot már kihirdették rá. Értesülésünk szerint Csató Zsigmond dr. alispán is pályázott, s valószínűleg ő lép a Hoffer Antal örökébe.

— **Hajza az egész vonalon.** Az ellenzéki tisztviselők ellen folytatott hajza tervszerű volt bizonyítja, hogy sorba veszik a községeket. Ugy látszik, különösen a tápéi választó kerület községei vannak kiszemelve. Megkezdtek Algyőn Kovács Kálmánnal, a ki a függetlenségi és 48-as párt vezére volt; folytatták Tápén, Velkei Kálmánnal, aki előző volt a tápéi 48-as község, és a tápéi bíróval, majd az egyik esztendővel, s kik szintén oszlopos emberei a 48-as községnek; most már Sándorfalván van a sor, ahol — min. egy szükséges utasítástól eltekintünk — a főszolgabíró felfüggesztette Topscher

János községi bírót, a kinek szintén az a halálos bűne, hogy lelkes vezére a Sima-pártnak. Erről az utóbbi esetről még nem kaptunk részletes információt, s így egyelőre nem is foglalkozhatunk bővebben vele. De egy megjegyzést már most is teszünk, s ez az, hogy ugyanaz a szolgabíró, aki egy érdemes pártvivőnként oly nagy buzgósággal siet kitenni a község házából, ahol lelkiismeretesen gyakorolta az ellenőrzést — bezzeg nem buzgólkodott akkor, amikor a sándorfalvi jegyző ellen százféle panaszt emelt a község népe. Akkor nemcsak a felfüggesztést nem mondta ki, hanem még a fegyelmi eljárást sem indította meg. Persze, a sándorfalvi jegyző a legszerülisebb mamelukok közé tartozik, és engedelmessé szolgálja a Pallaviczini uradalomnak. Így mérk nálunk az igazságot, a Tallán Béla „becsületes közigazgatás”-nak korszakában. No, de csak türelem. A Nemezis késik, de el nem marad!

— **A helyettes arvaszéki ülnökségre** — mint halljuk — Bartha János nyugalmazott járásbíró. Szabó József ügyvéd, Faragó Sándor ármentesítő társulati hivatalnok, és ifj. Csucs János dr. pályázott. A választás tudvalevőleg hétfőn lesz.

— **Uj hivatal.** A közgyűlés még a nyár folyamán utasította a tanácsot, hogy a rendőrkapitányságnál szükséges személyzet szaporítására nézve készítsen javaslatot. Ebben a dologban szombaton folyt le a tanácskozás, s a megállapodás az lett, hogy a közgyűlésnek javasolni fogják egy alkaptányi állás szervezését, mely állásra csak jogvégezett egyén legyen alkalmazható. A fizetést azonban csak 600 frtban javasolták megállapítani; s mi alig hisszük, hogy arra a terhes állásra 600 frtért jogvégezett egyént lehessen kapni.

— **Szerencsétlenség.** Irházi Ferencz sutumalmában f. hó 10-én a malom véletlenségből elkapta és összezúzta Pusztai Eleket. A szerencsétlen ember, a kapott sérülések következtében meghalt. Özvegye és nyolcz gyermeke siratja.

— **Előléptetés.** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter Stammer János kir. posta- és távirada segéd tisztet, kir. posta- és távirada segéd ellenörnek nevezte ki.

— **Táncpróbabál.** Rác János táncztanító, f. hó 21-én, az I-ső 48-as kör helyiségében, táncpróbabálát rendez. Felhívjuk rá az érdeklődők figyelmét. A tiszta jövedelem felerésze a szegénysorsú árvagyermek felruházására fordítatik. Beléptidij személyenként 50 kr.

— **Az I-ső 48-as körben ma este tartandó bálra** ismételtén figyelmeztetjük a közönséget.

— **Elfogott dohánycsempész.** Özv. Szabó Sándorné, hmvásárhelyi dohánykófa jóféle füstölőnivalóval igyekezett hozzánk, de a csendőrorjárat el fogta, és a nála levő 5. kilodohánnyal együtt át szolgáltatta a helybeli pénzügyőrségnek.

— **A paktum szellemében.** A tápéi eset alkalmából lapunk egyik tudósítója fölkereste paktumos Fekete Mártont, hogy megkérdezze véleményét a Cicatriczis Lajos viselkedéséről. Ez alkalommal — állítólag — a következő beszélgetés folyt le köztük:

Tudósító: Mi az ön véleménye a tápéi eset felül?

Fekete: Az én véleményem az, hogy Lajos kitűnően csinálta a dolgot. Látszik, hogy az én t a n i t v á n y o m.

Tudósító: Tehát megegyeztetetnek tartja ön a törvénnyel és a humanizmussal, hogy egy embert, a kit már a kenyerétől megfosztottak, kikergethessenek a saját községéből, ép akkor, midőn a felesége halálos betegen fekszik?

Fekete: Eh, ne beszéljünk a feleségről. A ki nem pákuliciz, az ne házasodjék meg, akkor nem lesz kitéve az ilyen kellemetlenségeknek. Ami a humanizmust illeti, azt én soha se ismertem, nem fogom ismerni ezután sem, h a c s a k r ó l u n k n e m l e s z s z ó. A törvényre nézve pedig jegyezze meg magának barátocskám, hogy az csak arra való, hogy legyen mit megszegni.

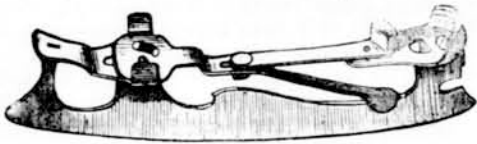
Tudósító: De hát a paktum alkalmával ön azt hangsúlyozta, hogy a Stammer-féle korumpált rendszert ki akarja küszöbölni; s ezzel a jelszóval ajánlotta Cicatriczis Lajost. Hogy bírja összeegyeztetni a Cicatriczis durva önkénykedését a paktum szellemével?

Fekete: (ravaszul mosolyogva) Hja, édes barátom, a politika az álnokság tudománya. Én akkor is, a mikor a paktumot kötöttem, úgy értelmeztem a tiszteességes közigazgatást, amint azt az én második énem, Cicatriczis Lajos gyakorolja. Igen, a mit ő tett, az a paktum szellemében történt; és az én lelkemnek nagy gyönyörűsége van benne: ő az én szerelmes fiam kibem nékem kedvem telik. . . . Tudja, ha valamikor főispán lehetnék, és Lajos lenne mellettem az alispán, majd akkor látnák meg, hogy mit csinálnánk mi itt kettesként! . . .

Tudósítónk — persze — nem folytatta tovább a beszélgetést.

Egy másik tudósítónk Novák Józsefet kereste föl, de utjából még nem tért vissza, s így eljárása eredményéről nem referálhatunk. De minek is? Ismerjük ezeket az urakat, és mindnyájan tudjuk, hogy — ha nem beszélnek is így, de bizonyára így gondolkoznak,

Valódi aczéltalpú

korcsolyák

legolcsóbban csak is a szakértőnél
SZÉNÁSSY FERENCZ UTÓDA
vaskereskedésében kaphatók.

Csákó Balogh Ferencz

I. t. 562 számú házában külön udvarral, külön bejárattal, 2 padolt szoba, zárt konyha, 3 kamra, padlás és 2 ól, Szt.-György naptó kiadó. Ezen lakás ludvágásra is igen alkalmas.

Felhívás.

Felhívom mindazon idegen illetőségű, de Szentesen tartózkodó, katonailag kiképzett, — továbbá katonailag ki nem képzett, azonban mérnök, építész, építőmester, állatorvos, gyógykovács, gyógyszerész, kovács, lakatos, puskaműves, kőműves, kővágó, ács, asztalos, bognár, kádár, nyerges, szijgyártó, cipész, szabó, pék, molnár, könyvnyomdász, és betegápoló foglalkozású, 18—42 éves korban lévő, tehát még népfelkelői kötelezettségben álló egyéneket, hogy összeírás végett Szentes város főjegyzői hivatalában 3 nap alatt mulhatatlanul jelenjenek meg.

A meg nem jelenők a legszigorúbban fognak büntettetni.

Kelt Szentesen, 1894. január 13.

Magyar Elek,
h. főjegyző.

Pályázati hirdetmény.

Szentes rendezett tanácsu városnál üresedésben levő, s 700 frt évi fizetéssel javadalmazott birtoknyilvántartói, 300 frt évi fizetéssel javadalmazott ügyészsegédi, és 400 frt évi fizetéssel díjazott irnoki állásra ezennel pályázatot hirdetek, s felhívom mindazokat, kik ezen tisztviselések valamelyikét elnyerni kívánják, hogy képesítettségüket és erkölcsi magugyeletüket igazoló okmányokkal kellően felszerelt kérvényeiket f. évi január hó 31-dik napjának d. u. 5 órájáig hozzám nyújtsák be.

Szentes, 1894. január 13.

1—3 **Dr. Csató Zsigmond,**
alispán.

Nagy József

II. tized 22 számú háza eladó, értekezhetni lehet III. t. 379 szám alatt. 1—3.

Özv. Bárdos Antalné

III. tizedbeli házában két szoba és kamra van kiadó.

Irházi Ferencz

tudatja a n. é. közönséggel, hogy naponta olajat és here bugát lehet nálla csinálni.

Zsoldos Ferencz

fakereskedésében kitűnő minőségű szárak akác tűzi fa van eladó. 1V3.

Lóvy József

IV. t. 55 számú háza és a Keményítő gyára szabadkézből eladó; értekezni lehet e fenti szám alatt a tulajdonossal. 1V2.

Kenyeres Ferencznek

a középső rakodó kertben 3 bogja here szénája van eladó; értekezni III. t. 450 sz. a.

Hirdetmény.

A Csongrádmezei takarékpénztár részvénytársaság.

Piacztéren a Hariss-házban 1894. év január 1-től új betétegyeleti csoportot létesít heti 50 kr befizetéssel, s ezen betétegyeleti betét 5%-ot kamatoztat adómentesen, a betévő a befizetett összegnek $\frac{9}{10}$ részét bármikor felveheti kezesség nélkül.

Továbbá kifizet az intézet minden betét részlet után 150 frtot előre kezesség mellett s a betévő azt 50 kr. befizetéssel hat év alatt törleszti le; alá írni és könyvecskét váltani lehet az intézet helyiségében naponta d. e. 9 órától 12 óráig.

A Magyar takarékpénztárak központi jelzalog bankjával fenálló egyenes össze kötetésünk folytán azon helyzetben vagyunk, hogy jelzalog kölcsönöket nyújthatunk bármily összeg erejéig 10 évtől 50 évig terjedő időre a legelőnyösebb feltételek mellett; a megszávozott kölcsön teljes összegét készpénzben fizetjük ki, kamat és tőke együttes törlesztése pénztárunknál itt helyben eszközöltetik, a mi a közönség nagy könnyebőségére szolgál.

A felvett jelzalog kölcsönt félévi előleges felmondás mellett a lejárat idő előtt is bármikor vissza lehet fizetni.

TAKAREKBETÉTEKET

elfogadunk

5%
0

kamatoztatás mellett.

A kamat adót az intézet fizeti.

Csongrádmezei takarékpénztár
részvénytársaság
igazgatósága. 6V6

Házeladás.

Betlehem utca I. t. 412. számú volt dr. Pollák, most Vollfinger-féle ház, szabadkézből előnyös feltételek mellett eladó. Tudakozódhatni a háznál, vagy Scheinberger és Popper bórkereskedésében a ref. egyház bérházában.

Molnár Lajos

3 t. 514 számú házában egy bolt helyiség több mellék épületekkel haszon bérbe kiadó, értekezni lehet saját házában. 3V3

Hatóságilag engedélyezett nagy

végeladás!

Miután rőfös üzletem helyiségét a magy. kir. postaigazgatóság a helybeli posta- és távirada hivatalnak bérelte ki, tiszteletteljesen hozom úgy a kereskedő urak, mint a n. é. közönség b. tudomására hogy rőfös üzletemet jóval a beszerzett áron alól is kiárusítom, hogy a helyiséget új rendeltetésüknek pontosan átadhassam.

Legolcsóbb bevásárlási forrás rőfös árukban ez idő szerint nálam van. Tisztelettel

0—10. Nyiri Gerzon.

HORVÁTH JÁNOS

I. tized 436. számú házában két padolt szoba és egy meleg konyha, speisz, padlás, tűzre való 1894. április 24-től, 1895. április 24-ig haszonbérbe kiadó. Ugyanannak a közép rakodó kertben nagyobb mennyiségű heréje és szénája van eladó; értekezhetni lehet a város-házánál az előfogatos szobában, Horváth János előfogatossal. 3V3.

Ügyvédi iroda áthelyezés.

Van szerencsém a t. közönséget és tisztelt klienseimet ez uton értesíteni, hogy ügyvédi irodámat a mai alulírt napon a kispiacztéri özv. Bartha Jánosné-féle házból az I. tized 192. számú Kossuth-téri házba: a refor. egyház bérházába, az ártérfejlesztési hivatal volt helyiségébe helyeztem át.

Szentes, 1894. évi január hó 3-án.

Dr. Filó Tihamér,
köz- és váltó ügyvéd.

Soós Antal

kovács mester I-ső t. 610 számú házában 1 padolt szoba konyha és hozzátartozó mellék épület Szt.-György naptól haszonbérbe adandó; értekezhetni a fenti szám alatt.

UNGHVÁRI PÉTER

fogorvosi műterme SZEGEDEN,
új Mayer-ház az „Európa-szálloda” mellett.

Műfogak és fogsorok

24—48 óra alatt fájdalom nélküli betétele arany és cautschuk alapon a legszabályosabb kivitelben.

Plombirozások

a legfinomabb jegecz- s laparanyval, platinával, ezüsttel, stb.

Fogak tisztítása, 15
mindenféle fog- és szájműtétek.

Rendelési idő: d. e. 9—12, d. u. 2—5 óráig.

Fogműtétek cocainnal és altató-gázzal d. e. 11—12-ig.

VIDÉKIEK ÉS ÁTUTAZÓK

előleges bejelentés esetében tartózkodásuk idejére különös tekintetben részesülnek.

Tea, rum, cognac, kávé.

Kovács és Mezey

tea és rumnagykereskedők ajánlják saját londoni és fiúmei ügynökségeik által direct importált elsőrendű és válogatott

chiniai és orosz

karavá tea-nemeket,

szintugy

hamisítatlan jamaika-rumot,
utólérhetetlen minőségű

brazilia rumot.

Francia és belföldi

COGNAC

cséki a legkiválóbb czégektől.

K Á V É

válogatott minőségekben $\frac{4}{3}$ kilós postacsomagokban bárhova díjmentesen.

Kimerítő árjegyzék kívánatra díjmentesen.

BUDAPESTEN:

Főüzlet és iroda: Dorotya-utca 13. sz.
Fők-üzlet: Kerepesi-ut 6. sz. ez előtt Bieber Antal.

Dreher Antal kőbányai sörfőzdéje palaczk sörreinek főelárusító.

Figyelmeztetés.

A n. é. közönséget a aját érdekében figyelmeztetjük, hogy bevásárlásainál mindig csak elsőrangú megbízható czégekhez forduljon és magát hangzatos és olesó árakkal csábító hirdetések által tévutra ne vezettese.

Vidéki rendelvények pontosan postán vagy vasuton kívánat szerint küldetnek.

Minden egyes cikkünk jósága és valódiságáért teljes jótállást vállalunk

Meg nem felelő minőségek visszavételnek. — Vizsonteladóknek külön árjegyzék.